

Sygn. akt I C 571/17upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Kołakowska

Protokolant Kinga Klemarczyk

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2017 r. w Zambrowie na rozprawie

sprawy z powództwa M. (...) z siedzibą w B.

przeciwko Z. M.

o zapłatę 8918,38zł

I. zasądza od pozwanej Z. M. na rzecz powoda M. (...) z siedzibą w B. kwotę 4522,66 (cztery tysiące pięćset dwadzieścia dwa i 66/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28.04.2017 r. do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 571/17 upr

UZASADNIENIE

Powód M. (...) w restrukturyzacji z siedzibą w B. wniósł pozew przeciwko Z. M. domagając się zapłaty kwoty 8918,38 złotych wraz z ustawowymi odsetkami. W uzasadnieniu wskazano, że strony w dniu 23 września 2010 roku zawarły umowę pożyczki gotówkowej nr (...). Pozwana nie wywiązała się z zawartej umowy. W dniu 20 lutego 2013 roku strony zawarły aneks do umowy o pożyczkę gotówkową. Pozwana nie spłaciła swojego zobowiązania. Na dochodzoną należność składają się kwoty 7108 złotych tytułem niespłaconej pożyczki oraz 1810,38 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych od dnia poprzedzającego wytoczenie powództwa.

Pozwana Z. M. przyznała, że zawarła umowę z powodem, wskazała, że nie pamięta na jaką kwotę zawarła pożyczkę oraz że nie ma umowy pożyczki i nie pamięta czy zaginęła podczas przeprowadzki czy nigdy jej nie dostała. Powódka podała, że w lutym 2014 roku przeprowadziła się ale nikogo od powoda o tym nie poinformowała, gdyż przedstawiciela się często zmieniali i nie wiedziała do kogo dzwonić. Pozwana wskazała, że do maja 2018 roku jest w stanie spłacić pierwszą umowę. Pozwana wskazała ponadto, że wyliczenie powoda nie jest zgodne z rzeczywistością, gdyż w sierpniu 2013 roku spłaciła ratę i nie zostało to ujęte w wyliczeniach, od tego czasu nikt nie zgłaszał się po raty.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 23 września 2010 r. Z. M. zawarła z M. (...) z siedzibą w B. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) w wysokości 6300 złotych, na podstawie której zobowiązała się do zwrotu łącznego świadczenia w kwocie 11940 złotych, na którą składały się poza kwotą udzielonej pożyczki również dodatkowe koszty w postaci: opłaty przygotowawczej w kwocie 300 złotych, oprocentowania w wysokości 1297,20 złotych oraz koszty obsługi pożyczki w domu w łącznej kwocie 4342,80 złotych. Spłata powyższego świadczenia miała nastąpić w 100 tygodniowych ratach po 119,40 zł każda, począwszy od dnia 28 września 2010 r. Przedstawiciel pożyczkodawcy miał przekazać pożyczkobiorcy kwotę pożyczki która automatycznie podlegała pomniejszeniu o opłatę przygotowawczą (tj. 300 złotych), w miejscu zamieszkania

pożyczkobiorcy i przy podpisaniu umowy. Jednocześnie w umowie zastrzeżono, że roczna stopa oprocentowania pożyczki jest zmienna w okresie obowiązywania umowy z tym, że jej wysokość może zostać wyłącznie obniżona w przypadku, gdy tego wymaga art. 359 § 2¹ kc, regulujący wysokość odsetek maksymalnych. W ramach wykupionej dodatkowej opcja obsługi pożyczki w domu pożyczkobiorcy, pożyczkodawca był zobowiązany wobec niego do odbioru spłat rat pożyczki w miejscu zamieszkania pożyczkobiorcy, które to spłaty miały być każdorazowo odnotowywane na karcie spłat pożyczki. Ponadto w umowie zostało przewidziane, że w przypadku, gdy pożyczkobiorca opóźnia się ze spłatą kwoty równej dwóm pełnym ratom pożyczki, pożyczkodawca może wezwać go do zapłacenia zaległości w terminie 7 dni od doręczenia wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy, a w przypadku braku powyższej zapłaty może wypowiedzieć umowę pożyczki w terminie 30 dni od daty doręczenia wypowiedzenia. Po wypowiedzeniu umowy pożyczki pożyczkodawca ma prawo dochodzić zwrotu wierzytelności na drodze sądowej lub pozasądowej, jak też ma prawo zbyć całość lub część wierzytelności na rzecz osoby trzeciej, natomiast pożyczkobiorca może wówczas zostać obciążony innymi kosztami, w tym kosztami sądowymi i egzekucyjnymi. Ponadto przedmiotowa umowa pożyczki przewidywała, że we wszystkich kwestiach nieuregulowanych niniejszą umową mają zastosowanie przepisy regulaminu pożyczek, ustawy o kredycie konsumenckim, kodeksu cywilnego oraz inne właściwe przepisy prawa. Integralną częścią powyższej umowy był regulamin pożyczek gotówkowych, którego zapoznanie pożyczkobiorca potwierdzał podpisując umowę. Ponadto zastrzeżono, że wszelkie zmiany niniejszej umowy pożyczki dla swej ważności wymagają formy pisemnego aneksu (umowa pożyczki – k. 25-26).

W dniu 18.02.2013 r. strony podpisały aneks do powyższej umowy pożyczki, na podstawie którego oświadczyły, że łączne zobowiązanie z tytułu udzielonej pożyczki na dzień zawarcia aneksu wynosiło 7.215 zł, a jednocześnie pozwana zobowiązała się zapłacić powyższe zadłużenie w ratach tygodniowych po 37 zł każda, począwszy od dnia 18 lutego 2013r. Ponadto w aneksie wskazano, że pozostałe warunki umowy pozostają bez zmian (aneks – k. 27). Po zawarciu przedmiotowego aneksu do umowy pożyczki Z. M. dokonała wyłącznie trzech wpłat pieniężnych w dniach: 2 maja, 22 maja i 14 sierpnia 2013 r. w łącznej wysokości 70 zł (harmonogram spłat – k. 28-30).

Pismem z dnia 10 stycznia 2017 r. M. (...) z siedzibą w B. wezwała pożyczkobiorczynię Z. M. do zapłaty łącznie kwoty 8.709,22 zł tytułem zadłużenia wynikającego z powyższej umowy pożyczki nr (...), w tym: kwoty 7.108,00 zł tytułem niespłaconej pożyczki oraz kwoty 1.601,22 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w spłacie poszczególnych rat pożyczki naliczonych na datę wystawienia niniejszego dokumentu – w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, w innym przypadku zostanie skierowana sprawa na drogę postępowania sądowego (wezwanie do zapłaty – k. 36).

Powód, na wezwanie Sądu, sprecyzował, że na dochodzoną kwotę składa się 4038,41 zł – kapitału, kwota 484,25 zł – odsetek i 2585,35 zł – kosztów tj. opłaty za obsługę pożyczki w domu (pismo k. 73-74).

Zgodnie z treścią art. 354 § 1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Z przytoczonego przepisu wynika, że obowiązkiem dłużnika jest wykonanie zobowiązania zgodnie z jego treścią. W niniejszej sprawie obowiązek pozwanej wynikał z treści umowy pożyczki oraz aneksu podpisanego w 2013 r. W związku z tym, że w aneksie z dnia 18.02.2013 r. pozwana zobowiązała się do spłaty kwoty 7215zł z odsetkami do dnia 10.01.2017r., w ratach tygodniowych począwszy od 18.02.2013 r., nie doszło do przedawnienia objętego aneksem zobowiązania. Datą końcową spłaty pożyczki była data 10.01.2017r., natomiast forma spłaty – w ratach – nie ma znaczenia dla daty spłaty pożyczki, jako całości zobowiązania określonego w umowie stron (aneks). Jednocześnie trzeba uznać za klauzulę niedozwoloną zapis umowy pożyczki, dotyczący obciążenia pożyczkobiorcy kosztami obsługi pożyczki w domu (art. 385¹ kc). Dlatego też obciążenie pozwanej kwotą 2585,35 zł tytułem kosztów obsługi w domu, było bezpodstawne i w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu. Należna zaś była powodowi kwota świadczenia głównego niespłaconej sumy pożyczki a objętej umową pożyczki z 2010 r. i aneksem z 2013 r., wraz z odsetkami skapitalizowanymi za okres do dnia poprzedzającego datę wniesienia pozwu tj. łącznie 4522,66 zł.

O odsetkach za opóźnienie orzeczono na mocy art. 481 § 1 k.c. liczonych od daty wniesienia pozwu, w związku z nieterminową spłatą pożyczki.

O kosztach postępowania poniesionych w toku procesu przez powoda, orzeczono na mocy art. 100 kpc biorąc pod uwagę wynik procesu, gdzie powód tylko w niewiele ponad 50% w porównaniu z pierwotną kwotą dochodzoną w powództwie utrzymał się ze swoim żądaniem, a zatem w podobnym zakresie pozwana proces „wygrała”. Taki wynik procesu przemawiał za wzajemnym zniesieniem kosztów pomiędzy stronami.